



Vi börjar med vårrengöringen den **23 april kl. 09.00** i skolan och på Täppavallen.

Valborgsfirande vid Husby skola den **30 april kl. 19.00**
Se annons på sista sidan!

OMSLAGSBILDEN:

Betonggubbar är vår förenings del i utställningen i Stockholms läns museums regi, under rubriken Situation Hembygd. Utställningen pågår till 22 maj 2016 och finns i Läns museets lokaler i Dielselverkstan, Sickla. Adressen är Järnvägsgatan 23.



Spännande och lite pirrigt!

TIDLÖSAN

UTGES AV:

Husby-Ärtinghundra Märsta
Hembygdsförening
195 91 Märsta

Bankgiro: 5400-5244

UTKOMMER: 4 gånger per år.

TRYCK: PP-Tryck, Märsta

REDAKTION:

Agneta Nilsson tel 591 432 13
Marés Lendway, Ulf Berndtson
Bo Klang, layout
Jan-Peter Alm, ansvarig utgivare
Manus mottages med tacksamhet.
Vi förbehåller oss rätten att i
samarbete med författaren redigera
det insända materialet.

E-post: marstahembygd@gmail.com

INNEHÅLL	Sid
Spännande och lite pirrigt	3
Roligast var timmen i Swissars cockpit	4
Mycket att göra ute och inne	8
Benstocken förr och nu	14
Årsmötet	16
Sveriges Hembygdsförbund fyller 100 år 2016	18
Funktionärer	19
Valborg 2016 & Kalendarium	20

Vissa dagar är mer spännande och pirriga än andra. Jag syftar på en lördagseftermiddag i Odensala Bygdegård och då handlar det förstas om föreningens årsmöte. När mitt namn lästes upp som förslag till ordförande blev jag lite kallsvettig. Jag... ordförande för hembygdsföreningen? Tanken svindlade. Där vid podiet satt ju hembygdsprofilerna Bo Klang och Giselher Naglitsch och bland medlemmarna såg jag rader av erfarna och kunniga "hembygdare".

Med några veckors distans har jag förlikat mig vid tanken. Nu är det bara att "köra hårt". Och helt utan meriter i sammanhanget är jag kanske ändå inte. Född på Södergatan har jag sedan bott på två adresser på Arenberga. Och är nu tillbaka på mammas gata igen. Bakåt i tiden har jag starka kopplingar till hembygden. Mamma Ann-Lisa, är uppväxt på Steninge och gick några år i Husby skola. Morfar Herbert började som ung i ladugården på Steninge, och blev en av de första att få köra slottets nya traktor. Pappa Sven gick i Odensala skola och berättade ibland om jämnårigas brottningskamper på hemväg från skolan. Farfar Richard var en tid mjölnare i Rolsta kvarn. Så kanske är det ändå så att jag har några meriter som kan väga upp bristande erfarenhet av organiserat hembygdsarbete.

Jag tycker mig märka ett ökat intresse för vår hembygd från både sådana som bott i våra trakter länge, från människor som bott här tidigare, men nu flyttat vidare och från nyinflyttade. Det märks kanske främst i sociala medier. Här har vi som förening en stor utmaning. Inte minst då att locka unga att bli medlemmar. Vi vill ju vara en förening för alla, för människor med långa anor i vår bygd, likväl som för nyligen inflyttande. Om några dagar är det traditionsenligt Valborgsmässofirande vid Husby. Hoppas vi ses då!

Jan-Peter Alm

BLI MEDLEM I VÅR FÖRENING

Medlemskapet berättigar till deltagande i alla evenemang, även de som inte är öppna för allmänheten, och du får Tidlösan i din brevlåda fyra gånger om året. Avgiften är 130 kronor om året och gäller för hela familjen.

Enklaste sättet att bli medlem är att sätta in avgiften på vårt Bankgiro med angivande av *namn och adress*. Skriv gärna *Ny medlem* som referens.

För mer information gå till vår hemsida: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

Roligast var timmen i Swissairs cockpit

När Stefan Westling, 1966, var elev på Ekillaskolan gjorde han en PRYO (PRaktisk YrkesOrienterings) - vecka i kontrolltornet på Arlanda. Det här är hans då, till skolan, inlämnade redogörelse över pryodagarna.

Under min andra pryoplacering hade jag tillfälle att få följa trafikledarens arbete uppe i Kontrolltornet på Arlanda.
På min första dag visade en av meteorologerna

mig omkring i byggnaden, så att jag skulle kunna hitta till de olika avdelningarna.

Uppifrån tornet som är omkring 40 meter högt har man en långsträckt utsikt. Arlandas hela område ses förstås, men även bort till Märsta och Sigtuna med omliggande trakter.

Alltid något på gång

Något aktivt arbete fick jag ej utföra förutom att riva av teleprintermeddelanden och koka kaffe. Men trist blev det aldrig, eftersom det alltid var något på gång, antingen uppe i tornet eller nere på marken. Ibland försökte jag identifiera ett flygplan eller så höll brandkåren på med en övning.

Arbetsstyrkan i tornet är vanligen två män, en trafikledare och en assistent, men under min tid var det också några praktikanter som gick där.



Flygledartornet invigdes 1964 och revs 2005.



Högst upp fanns ett par flygledare, som dirigerade flygtrafiken på marken samt i Arlandas närhet. Näst högst upp satt SMHI med sin meteorologstation.

Trafikledarens arbete är i huvudsak att leda ned planen och ge dem väderleksförhållande.

Assistenten sköter om de olika planens ankomst- och avgångstider. Han håller även radiokontakt med de bilar som befinner sig på och omkring banorna. Till detta har han en plansch över start- och taxibanor och ett antal magnetbrickor med nummer för varje bil. När sedan en bil anropar tornet och får klarsignal att köra ut på banan, markeras detta med den bilens magnetbricka. På så sätt kan de lätt kontrollera om några fordon finns på fältet ifall ett plan är på väg att landa.

Som i en Bond-film

Den byggnad som var min arbetsplats inhyser förutom tornet med trafikled-

ningen, en stor och mycket modern radaranläggning som fick en att känna sig vara i en James Bond-film.

Rummet som är relativt mörkt är uppdelat på två sektioner. En militär och en civil, varav den sista är störst. På de fem, sex radarskärmar som finns kan man lätt se hur många och i vilka luftleder planen befinner sig i. Detta rum besökte jag ett flertal gånger. Byggnaden innehåller också en teleprintercentral, där linjer är kopplade till ett stort antal flygplatser världen över.

Ut på fältet

En eftermiddag tog en av cheferna mig med ut på fältet, för att på nära håll se när jetplanen landade och startade. Väl därute fick man en uppfattning om hur långa banorna verk-



Längst ner i marknivå fanns Kontrollcentralen. Där dirigerade flygledarna via radarskärmar flygplanen bortom Arlandas närhet.

ligen är. Den längsta 3,5 kilometer. De tände också inflygningsljusen som är i ett flertal mångskiftande färger. Därefter visade en fältmästare mig de olika garagen och reparationsverkstäderna för Arlandas snösväng och renhållningsbilar plus Luftfartsverkets förvaltningsbyggnad.

Brandbefäl tog över

Efter detta lämnade fältmästaren över mig till ett brandbefäl som var min ciceron på brandstationen. Vi gick först igenom alla brandbilar och deras funktioner. Sedan hur själva stationen var upplagd och till sist tittade vi in i larmcentralen, för att se på larmsystemet och få en redogörelse för en uttryckning. Min arbetstid sträckte sig från kl. 8 till kl. 16, men en eftermiddag råkade jag vara kvar en extra timme p.g.a. de flesta klockor på Arlanda visar internationell tid, en timme före svensk tid.

Det intressantaste och roligaste som hände under min pryotid, var när jag fick tillfälle att få flyga med ett jet-flygplan. Det schweiziska flygbolaget Swissair, som skolflög vid Arlanda av den anledningen att det trånga luftutrymmet nere i Schweiz inte kan tillåta sådana därnere. Den man som ordnade med min flygning och av vilken jag fick en livförsäkring på 75.000 kronor, fick man prata engelska med, likaså med piloterna. Så det blev en bra träning på min engelska. I planet, en Coronado, vilken är nästan lika stor som en DC-8, var vi bara fyra piloter och en instruktör. Så man kunde röra sig relativt fritt därinne.

Såg klasskamrater

Under en timme fick jag sitta framme i cockpit och följa piloternas flygning, där det var särskilt intressant vid landningarna. Ett par gånger flög vi



Flygbolaget Swissair skolflög under 1960-talet med ett dåtida stort passagerarflygplan på Arlanda. Flygplanstyp: Convair CV-990 Coronado (ca 100 passagerare).

över Märsta, där jag en gång faktiskt såg några klasskamrater.

Under min pryotid på Arlanda fick man se och lära sig åtskilliga saker. Bl.a. lärde man sig att känna igen ett flertal flygplanstyper och en hel del annat, så jag är mycket nöjd med min vistelse där."

Stefan Westling klass 8f

Vad hände efter PRYO-tiden, på Arlanda, år 1966?

Redan 1970 började jag som 19-åring på SAS Catering, i kiosken i Transit-hallen på Gamla Utrikeshallen, på Arlanda. (Där fick man en dos av Sveriges kändiselit, som t.ex. Lennart Hyland och Statsledningen som Kronprinsen, Kungen, Tage Erlander & Olof Palme...)

Därefter följde en rad tjänster inom moderbolaget SAS, som Trafikassistent (bl.a. efterforskning av förkommet bagage), Rampagent (Vikt- och balansuträkning av flygplan), Säkerhetsofficer (kontakter med Polis, livvakter & Tull), Personaltidningsskribent och kortare utlandsjobb på flygplatser (London & New York).

Så PRYO-tiden blev inkörsporten till 43 år inom SAS, på Arlanda.

Stefan Westling

Arlandagruppen träffas i
Husby skola klockan 18.30

**maj 17
juni 7
augusti 29**

Har du minnen och anekdoter
från och omkring Arlanda?
Kom och berätta!

Mycket att göra ute och inne

På 1950-talet, då Tore Jansson började som stationskarlsaspirant vid Statens Järnvägars (SJ:s) station i Märsta var det en livlig arbetsplats med många olika sysslor, såväl inne som ute.

Tore var 18 år när han fick anställning som stationskarlsaspirant vid statens järnvägar. I hans uppgifter ingick att klippa gräsmattor, skyffla grusgångar, städa väntsal och expedition, passa tåg, pollettera resgoods, skriva på väskan, sköta och hantera den tvåhjuliga plattformskärran, lokalisera godsfinan i tåget m m. Godsfinan brukade vara placerad i början eller i slutet av tågen så det gällde att snabbt lokalisera den för att inte sinka omstigningen.

Vid Märsta station rangerades (växlades) även vagnar.



- Det kunde t ex vara fem godsvagnar till oss och tre som skulle skickas iväg. Ofta förkom gods rörande Beckers, skrotvagnar till Nilssons skrot men även lantbruks- eller andra maskiner bortta vid lastkajen.

På vintern skulle värmepannan i posthuset (låg ungefär där SL finns idag) eldas för att hålla värmen i personallägenheterna i samma hus.

- Vi eldade med gamla slippers som vi hade i en jättedriva under en presenning.

Man steg i graderna efterhand. Aspiranten kunde avancera till extra stationskarl och till ordinarie efter fem år. I början låg lönen på 400 kronor i månaden för arbete måndag t o m lördag plus varannan söndag. Genom intern utbildning och kurser kunde man sedan fortsätta att klättra och bli tågklarerare.

- Då fick man rött band i mössan och var lakej åt stinsen.

Gav glimtar från förr

Tidlösan träffade fyra tidigare anställda vid Märsta station: Sven-Erik Pettersson, Tomas Fredriksson, Tore Jansson och Ragne Zetterqvist som gav oss glimtar från sin forna arbetsplats.

- Den som hade expeditionstjänst måste kunna språk, känna till många järnvägstationer, kunna systemet med sovvagnar och sittplatser.

- Vi alternerade en i taget vid godsmagasinet. Vi hade en godsvagn från Stockholm varje dag som skulle lastas ur och fyllas.

Rundgång med loket

De som var i "yttre tjänst" minns snövintrarna. Då fick man börja klockan fem på morgonen för att hinna skotta snö.

- Och för att vända tåget inflikar Sven-Erik. Tågsätten hade då endast ett lok. Det måste kopplas loss köras "lokrundgång" för att kunna hamna längst fram i stället.

Att koppla loss en vagn eller ett lok innebar alltid ett visst riskmoment.

SJ-personal vid Märsta station. Foto: UNT



Man måste krypa in under för att nå urkopplingen. Numera behövs inga sådana lokrundgångar eftersom alla tåg har två lok, ett i fram och ett bak i tågsättet.

- Ibland fick vi samtal om att något hjullager i en vagn blivit överhettat och att det rykte. Då stoppade vi tåget och kopplade loss vagnen.

Medicinflådan var det noga med. Den skulle med SJ-bussen till apoteket i Sigtuna.

Eleverna gav extrarush

- När eleverna på Humanistiska skulle resa på skollov blev det så mycket gods att vi fick stapla det på höjden och bussen fick köra med släpvagn till stationen. Skolhemmen lämnade i förväg in en lista på alla namn och vi gjorde i ordning biljetterna. Då var det också många cyklar, kanske 15 till 20



Märsta station: Stinsen vinkar av tåget mot Uppsala

Ragne Zetterqvist berättar att han tvångsförflyttades från Nässjö 1969/70. Efter Älvsjö godsbangård kom han så småningom genom diverse personalomflyttningar till Märsta.

- Jag var säkerhetsutbildad och jobbade mest på växeln och hade själv hand om magasinet.

Vid den tiden hade Sven-Erik Pettersson jobbat vid Märsta station några år.

- Jag kom till Märsta 1965 och arbetade som stationsmästare. Då var vi fyra till fem personer inne på expedition och kontor samt tre till fyra som jobbade ute. Vi hade ju både biljett- och godslucka på den tiden. Man köpte biljett i den ena och gick och polletterade sitt bagage/gods i den andra.

I mitten av 60-talet fick vi ett nytt ställverk med knappar (inomhus) tidigare förflyttade vi rälsen med vevar. Odensala fick en varmgångsdetektor d v s ett optiskt öga mellan rälsen vid Ista som gav utslag på utrustningen inne på expeditionen i Märsta. Vår maskin räknade axlar och visade om t ex nr 17 var för het.

Vita möss

Ragne berättar också att när han fick sin första anställning vid järnvägen sa han svärmor "Du kom in i den eviga vilan du också". Så mycket tid till att vila tycktes man dock inte ha haft vid vår station.

Ragne körde truck, plogade snö från plattformar och började morgnarna med sopa och att sanda uppfarten. Och så hanterade han gods och laster. Han minns särskilt de 40 -50 kartongerna tillhörande Anticimex som skulle till Uppsala som innehöll vita möss. Då blev det extrajobb.

- När jag öppnade vagnen kryllade det av vita möss som tagit sig ut.

Många kundkontakter

De som skulle företa sig en längre resa måste komma till stationen och förbeställa biljetter.

- Då fick man ringa, fixa sittplats, sovvagn och om det var fullsatt ställa på reserv eller så kunde dom ta liggvagn som alternativ.

Sven-Erik har snurran med Edmonsonska biljetter i gott minne. Där fanns det färdiga enkel och t o r biljetter.

- Vi hade tusentals numrerade biljetter i lager. Till alla resmål fanns det förstås inte färdiga biljetter och då fick vi skriva in blanco. Sedan fick vi biljettmaskinen Hugin med många fasta biljetter och som också räknade ut summan för vad man sålt.

Jobbiga minnen

Övergången mellan plattformarna var länge utan bommar.

- Vi ropade ut i högtalarna "se upp för passerande tåg". Jag har fått tagit hand om tre dödskorningar. En del lyssnade inte och ibland fick man handgripligen ta tag i resenärerna för att de inte skulle passera över, berättar Sven-Erik.

Neddragningar och datorintåg

I slutet på 60-talet började neddragningarna och stationen tappade personal.

- När vi hade kort om folk fick vi ta in vikarier som egentligen var mera till besvär än nytta.

Under de här åren avskaffades också uniformsplikten inomhus. "Det räckte med skjorta och slips".

Den då yngste på kontoret, Tomas Fredriksson kommer mycket väl ihåg när datoriseringen började 1976.

- Det var en stor burk med massor av knappar och reläer. Vi jobbade med ett system som hette Svensk-norsk automatisk platsbevakning och hade bildskärmar med tillhörande jättestora skivor och kassetter.

Sven-Erik minns också mycket natt-arbete vid samma tid. Banverket bytte betongslipers på långa sträckor och spåren stängdes av och då måste stationen vara bemannad.

Mot slutet

Den 29 mars 1985 stängdes godsmagasinet.

Ragne satt i spärrtjänstholken (5x6 meter) som SJ-anställd till 1990.

Sven-Erik var föreståndare.



Ragne och Sven-Erik stänger godsmagasinet för gott 29 mars 1985.

Föreningen hälsar följande nya medlemmar välkomna:

Michael Einarsson, Arvid & Lena Duus, Kenneth Aggenfalk, Sievert Ljunggren, Lena Granqvist, Håkan Eklund, Märsta och Åke Juhlin Knivsta, Per-Håkan Lundgren Hållnäs.

1990 tog det hela slut då skulle SJ och SL delas på och pendelstationen gick över till SL.

Grabbarna spreds åt olika håll under de år de hade kvar att jobba. Idag är endast Tomas i tjänst. Han jobbar i SJs resebutik i Stockholm. Övriga tre är pensionärer.

Agneta Nilsson

Föreningen ser gärna att medlemsavgiften är inbetald till den 30/6 2016.

Finns det inget inbetalningskort, då har Du redan betalt för 2016.

Bärande av uniform m.m.

Den tryckta tjänsteordningen med "Föreskrifter om tjänstemännens förpliktelse i SJ tjänst och om påföljder för överträdelse av givna föreskrifter m m" var en viktig följeslagare för järnvägens tjänstemän. Kan väl idag liknas vid det som brukar kallas uppförande- och klädkod. Några exempel:

Om lydnadsplikt

"Underlydande skall åtlyda förmans och överordnads order och i rätt tid fullgöra erhållna uppdrag.

Underlydande får icke vägra att utföra en order även om den avviker från gällande föreskrifter eller annan erhållen order. Han skall dock påpeka avvikelser för ordergivaren. Anser underlydande att verkställande av ordern medför fara skall han anmäla detta för ordergivaren."

Om tjänstedräkt

"Tjänsteman skall under tjänstgöring bära uniform eller tjänstetecken i den utsträckning Beklädnadsföreskrifter (särtryck 230) anger. Uniform eller annan kläddedräkt, som bäres i tjänsten skall - så långt tjänstgöringens beskaffenhet medger- vara i vårdat skick. Tjänstemannen skall även i övrigt vinnlägga sig om ett vårdat yttre".

Om radioavlyssning i tjänstelokaler

"I expeditionslokaler får som regel avlyssnas endast program, som kan vara av värde för tjänsten t ex väderleksrapport och dagsnyheter. Medgivande att ha radioapparat inom en expeditionslokal lämnas av sektionsföreståndare (motsvarande). Denne kan i undantagsfall medge, att även andra program avlyssnas, om detta anses

förenligt med tjänsten, (t ex vid passningstjänst, kvälls- och natttjänstgöring".)

Om alkoholfrågan

"Det är förbjudet att vara påverkad av rusdrycker vid tjänstgöring, att medföra rusdrycker till tjänstgöring och den som finner tjänsteman onykter skall anmäla förhållandet till närmaste befäl. Tänk på att ett tåg som går med en hastighet av 90km/tim, går 1,5 km på en minut, alltså 25 meter på en sekund. Det är då lätt att förstå, att en katastrof kan inträffa, om reaktionshastigheten är förlängd, och det är den om man har alkohol i kroppen".



Benstock(en) då och nu

Avrättningsplatsen för Husby Ärlinghundra härad/socken låg på Starrmossen med Svartbäcken (Svartkärret som dikats ut). En otillgänglig gudsförgäten plats långt från vigd jord.

I väntan på att dödsdomen skulle verkställas fick den dömda sina ben fastlåsta i en stock, benstocken, så att han inte kunde rymma. Dödstraffet avskaffades inte förrän 1921 i vårt land, samtidigt som kvinnorna fick rösträtt! Den sista avrättningen vid Svartkärret är dokumenterad till 28 mars 1829 enligt Odensalas dödbok.



Vy över Benstocken från 1940-1950-talet. Fotograf okänd. Ur Hembygdsföreningen fotoarkiv.

Det var pigan Greta Stina Ersdotter i Fransåker som arsenikförgiftat sin husmor i kärleksträta.

Hon blev halshuggen och därefter bränd på bål 24 år gammal.

Gunnar Cedergren, son till Wilhelm Fritiof Cedergren på Benstockens gård, född 1905, minns hur han i sin barndom såg en murken stolpe ute i kärret, som till sist ramlade ner i vattnet. Därmed försvann vår avrättningsplats! Senare har långtidsparkeringar för arlandaresenärer och annat brett ut sig över platsen.

GE

Mer om skogvaktarna

Efter artikeln om skogvaktare i Tidlösan 1/2016 kom ett mail från en trogen läsare som berättar att skogvaktaryrket inte bara gick i arv från far till son utan ibland även från broder till broder och t o m från son till far.

Skogvaktaren *Matts Mård* i Lindsökrog var född i Edebo men det ser inte ut som att hans far var skogvaktare. Däremot blev hans söner skogvaktare i Lilla Starrmossen.

I början av 1800-talet bodde Lisa Andersdotter i Lilla Starrmossen. Hon var änka efter skogvaktare *Tjäder* men var tjänstgjorde han?

Vice skogvaktare *Carl Petter Svan* född 1781 tjänstgjorde till 1836 då han flyttade till Ed för att ta över skogvaktartjänsten efter sin son som avled 1836. Sonen hette också Carl Petter. Fadern hann knappast börja sitt arbete innan han dog 3/6 1837.

Carl Petter Mård kom till Lilla Starrmossen 1841 från Lunda Lindsökrog där hans far var Kronoskogvaktare. Carl Petter tjänstgjorde till sin död 17/11 1852. Han efterträddes av sin bror *Frans Mård* som kom till stället 9/10 1853. Han avled 25/4 1867 precis som du berättar i din artikel.

Frågan där är kanhända lite mer komplicerad: Vad hände med änkan och barnen. Änkan är skriven i Lilla Starrmossen till sin död 3/12 1879. Som dödsort anges Skånåla. I Böckerna för Lilla Starrmossen står att hon bor i Tadems dragonboställe. Där finns hon inte antecknad. Man kan med

fog påstå att den nya skogvaktaren *August Vilhelm Kjellberg* såg till att familjen inte kunde bo kvar men en son till Mården var dräng hos den nya tills de flyttade till Frötuna 1883. Drängen Mård flyttade då till Skånåla. Karl Petter och Frans hade många syskon. Hela 11 tillsammans. 10:e barnet fick namnet Mathias Tiodold!!! Det föll sig så att det kom ytterligare ett barn och då är Mathias andra namn ändrat till Theodor.

Vad blev det av barnen till Frans och Christina Johanna? Av deras sju barn dog en flicka 1880, 17 år gammal. Två barn dog i Skånåla, två i Bromma och ett i Munktorp. Den sjunde, 6e i ordningen, Carl August Mård, född 13/5 1864 i Norrsunda håller sig gömd. ... men inte så länge till. Carl August Mård bodde på Skeppargatan 27 i Stockholm när han avled i lungsjukhet på Sabbatsbergs sjukhus den 29 april 1898. Inget av barnen tycks ha haft anledning att flytta till Nordamerika. Det vore intressant att veta lite mer om dem....

Bror Lind

Kanske vet du ännu mer som kan bli publicerat. Hör av dig!
Gun Eriksson

ÅRSMÖTET 2016

Inför årsmötet 2016 var det en del nyheter. Den första var ny lokal. Den nya bygdegården i Odensala, där vi hade dukat upp för 52 personer för en måltid efter årsmötet.

Måltiden svarade Droppsta Gårdsbutik för. Den bestod av lammfärsbiffar, rostade rotfrukter, örtsås, coleslaw samt kaffe och kladdkaka, som gav många aha-upplevelser bland årsmötesdeltagarna. Efter maten presenterades "matmästarna" Christina och Eric och fick motta många applåder. Det var den andra nyheten.

För underhållningen svarade Trio med Christer och det hände att några tog en svängom på parketten.



Medlemmar samlade kring bordet för årsmöte och den efterföljande måltiden.

Själva det formella årsmötet leddes av Giselher Naglitsch och Bo Klang som sekreterare. I år tog vi tekniken till hjälp och visade dagordning och verksamhetsberättelse på filmduk. Verksamhetsberättelsen godkändes och styrelsen fick ansvarsfrihet för år 2015.

Styrelsens nuvarande ledamöter valdes om, men några bytte funktion. Ny ordförande valdes Jan-Peter Alm och till ny sekreterare valdes Margareta Klang. Ulf Berndtson valdes till suppleant.

Hembygdsföreningens diplom gick i år till Gun Eriksson i Bromsta med motiveringen "För stor entusiasm och mångårigt engagemang i kommunen, i kyrkan och i vår hembygd." Hon blev väldigt glad och överraskad.

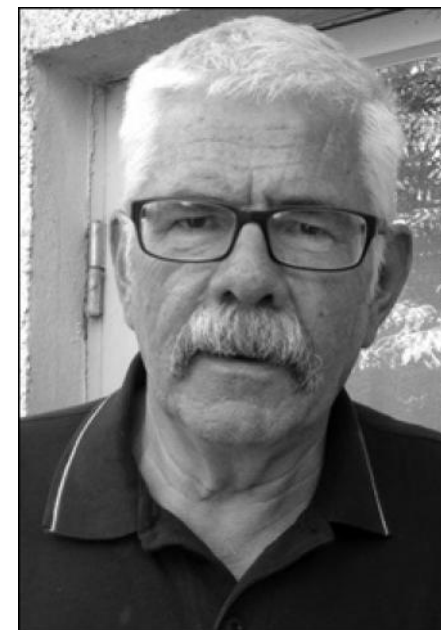
Tre av Tidlösans utdelare kunde närvara för att ta emot en liten uppskattning från Hembygdsföreningen för sitt arbete. Varje utdelningstillfälle är en motionsrunda.

När klockan hade slagit 20 hade vi lämnat bygdegården för att åka hem och kanske rent av titta på "Mello-finalen" från Friends Arena.

Trogna utdelare av Tidlösans: Fr.v Anna Ek, Lasse Svensson och Gunilla Naglitsch. Saknas gjorde Egon Hedin, Kjell Hamqvist och Lotta Andersson.



Föreningens diplom gick i år till Gun Eriksson. Ulf Berndtson delade ut diplom.



Jan-Peter Alm. Hembygdsföreningens nye ordförande.

Årsmötesfoto: Bo Klang

Sveriges Hembygdsförbund firar 100 års-jubileum under 2016 och har utlyst året till *Hembygdens* år.

Hembygdsrörelsen växte fram i början av 1900-talet som en protest mot industrialismen. 1800-talets stora samhällsförändringar medförde att den gamla folkkulturen var hotad. 1916 bildades Samfundet för Hembygds-vård, ett riksomfattande förbund som 1975 förändrades till rörelsens egentliga riksorganisation, Riksförbundet för Hembygdsvård, idag Sveriges Hembygdsförbund.

Med Skansen som förebild skapades friluftsmuseer och lokala hembygds-föreningar. Först bildades lokala byg-demuseer, senare ersattes dessa av levande hembygdsgårdar. Idag finns det mer än 1 300 hembygdsgårdar i Sverige. Här visar man främst det lokala kulturarvet och bygdens särart.

Byggnadsvård och föremålsinsamling spelade länge en huvudroll. Under senare år har studier och forskning i den lokala historien blivit viktigare.

Föreningarna arbetar också aktivt med att visa och berätta om bygden. Inte minst för skolan är hembygds-föreningarna en viktig resurs för att tydliggöra den lokala historien.

Av tradition har de flesta hembygds-föreningarna funnits på landsbygden.

Idag har engagemanget för hem-bygden också flyttat till staden.

Opinionsbildning är en viktig del av hembygdsföreningarnas arbete. Många föreningar fungerar som remissinstans på kommunal nivå. Sveriges Hembygdsförbund strävar efter att lyfta upp och belysa frågor på riksnivå.

Hembygdsrörelsens framtida utmaning är dokumentationen av 1900-talets kultur, det gäller såväl föremål och bilder som arbetsliv och folkliga minnen.



Hembygdens helg firas i Stockholm under helgen **27 och 28 augusti 2016** med arrangemang på Skansen, Nordiska museet och andra plaster i Stockholm.

Publika aktiviteter planeras på Skansen som fyller 125 år 2016.

Källa: Sveriges Hembygdsförbund

Läs mer på www.hembygd.se

STYRELSE OCH FUNKTIONÄRER 2016

STYRELSE

Jan-Peter Alm, ordf.
Peder Andersson, vice ordf.
Bo Klang, kassör
Margareta Klang, sekr.
Agneta Nilsson

Södergatan 15 A, 195 47 Märsta, 591 170 88
Kättsta 553, 195 91 Märsta, 591 164 88
Hugingatan 3, 195 52 Märsta, 591 224 32
Hugingatan 3, 195 52 Märsta, 591 224 32
Bromsta 361, 195 92 Märsta, 591 432 13

SUPPLEANTER

Lotta Andersson
Sven Svensson
Ulf Berndtson

Kättsta 553, 195 91 Märsta, 591 164 88
Ceresgatan 6, 195 56 Märsta, 591 134 70
Odensalavägen 36 B, 195 43 Märsta, 591 140 30

ÖVRIGA FUNKTIONÄRER

TIDLÖSAN, ansv.utg. Jan-Peter Alm

HEMSIDAN, ansv. Bo Klang

FACEBOOK, ansv. Marés Lendway, 070 258 07 41 mares.lendway@telia.com

MUSEUM, Marés Lendway & Bente Åkesson

STUGFOGDE, Torsten Nordén, 070 514 38 20

BITR. STUGFOGDE, Fredrik Lundgren, Elgesta 405, 195 91 Märsta, 591 141 12

E-postadress: marstahembygd@gmail.com

Hemsidaadress: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

Facebook: **Husby-Ärtinghundra Märsta hembygdsförening**

Postadress: **Husby kyrkby 142, 195 91 Märsta**

FIRA VALBORG VID HUSBY SKOLA

Hembygdsgården är öppen från 19.00 – brasan tänds kl. 20.00

Våren hälsas välkommen kl. 19.30

med tal av **Jan-Peter Alm**

Sångfåglarna sjunger in våren under ledning av **Eivor Pettersson**

Vi bjuder på varm buljong i torpet. Kaffe/varm korv serveras i skolan
Smällare/fyrverkeri undanbedes, små barn och hundar skall också trivas

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!

KALENDARIUM

23 april: Städdag vid Husby skola med **start kl. 09.00**

30 april: Valborgsfirande vid Husby skola. Se annons ovan

17 maj: Arlandagruppen träffas i Husby **kl. 18.30**

22 maj: Besök från Förbundet

6 juni: Valstafestival i Vattentornsparken

7 juni: Arlandagruppen träffas i Husby **kl. 18.30**

21 augusti: Hembygdens dag. Mer om detta i kommande Tidlösa

29 augusti: Arlandagruppen träffas i Husby **kl. 18.30**

18 september: Trivselträff i Husby skola **kl. 15.00**

16 oktober: Allsång i Husby i Husby skola **kl. 15.00**

27 november: Första Advent

Styrelsen sammanträder i regel första måndagen i månaden.

Ett önskemål är att ha Öppet hus/eftermiddagsfika i skolan med start efter midsommar under juli månad, lördag alt. söndag. Finns villiga händer och intresse? Hör av dig till styrelsen!